

స్వయంపరికలనం

కౌశ్యం రాజప్రాసాదాని కనతిదూరంలో అనలే చిక్కీ శిల్పమైపోయిన బడుగు బ్రాహ్మణుడొకడు ప్రాయోపవేశం ప్రారంభించాడు. శ్రీనగరపౌరులతనిచుట్టూ గుమిగుూడి ఆ విద్వూరమే చూస్తూ నిలచున్నారు. కౌశ్యం లో చాలా ప్రాచీనకాలం నించి బ్రాహ్మణులు ఆమరణాంత నిరాహార దీక్ష ఒక అనూచాన సంప్రదాయంగా ఏర్పడింది. ఆ రాజ్యంలో ఎవరికైనా అన్యాయం జరిగినపక్షంలో సామాన్యంగా కౌశ్యం బ్రాహ్మణులే రాజప్రాసాద పరిసరాలలో నిరాహార దీక్షలు కుప్పకొనిస్తారు. తతాపీదేశంలో దురన్యాయాలు బాగా పెచ్చుపెరిగిపోయినప్పుడు శ్రీనగర బ్రాహ్మణ పరిషత్ ప్రాయోపవేశాలు చేసేవిస్తుంది. కౌశ్యం రాజ్యపరిత్రలో అటువంటి ప్రాయోపవేశాలెన్నో జరిగాయి.

ఒక్కొక్కప్పుడు రాజశిక్షలు గూడారహస్యంగా ప్రాయోపవేశాలు చేసేవించడం కద్దు. వాటిలో నుంచి తప్పించుకుని బయటపడడానికి కౌశ్యరాధికారులనేకమైన అగచాట్లకు లోనవుతుంటారు.

ఏది ఏమైనా బ్రాహ్మణవర్ణుల వలె నాతమ ప్రాసాదప్రాంగణాలలో ప్రాణాలు పరిత్యజిస్తే కౌశ్యరాజన్యలు తమకు తమ రాజ్యానికి తీరని బ్రహ్మహత్యాపాతకం చుట్టుకుంటుందని భయపడతారు. అందుచేత ఆ ప్రాయోపవేశాలవిషయం పరిశీలించడానికాకాలంలో ప్రత్యేకంగా అధికారులను కూడా ఏర్పాటుచేస్తారు.

ప్రాయోపవేశాధికారులొక్కొక్కప్పుడు నయాన, భయాన నచ్చజెప్పి నిరణన ప్రతం అవలంబించినవారి నిశ్చకు రంపించివేసుంటారు.

అభోజన ప్రతాలవల్ల సామాన్యంగా

రాజ్యాధికారులు, రాజబంధువులు, ధర్మాధికారులు, నగర శ్రేణులు మొదలయినవారతిరహస్యంగా చేసిన దురంతాలెన్నో బయటపడుతుంటాయి. కనకనే ప్రాయోపవేశాధికారులేకాక, కౌశ్యరాధిపతులుకూడా నిరాహారవ్రతాలంటే తమ ప్రాణాలపై హతాతుగా విరుచుకుపడిన పెను ప్రశ్నలని భావిస్తారు. వాటి విషయంలో బాగా జాగ్రత్త వహిస్తారు.

రాజప్రాసాదాని కనతి దూరంలో ఆ బడుగు బ్రాహ్మణుడలాగే భీష్మించుకుని కూర్చున్నాడు. అధికారులెంత బెదిరించినా అతడు లక్ష్యపెట్టలేదు. బలవంతంగా అతన్ని మరి ఒక చోటికి పంపించి వెయ్యాలని ఆ ఆధికారు లాలోచించక పోలేదు. కాని అది కూడా వారికి సాధ్యపడలేదు. అలా చేస్తే దారిలోనే అతడేమైనా అఘో

యలు ప్రాభవం పూర్తిగా అడుగంటిపోయింది. అంతేకాదు. ఆ వంశీయుల పరిపాలనమే పూర్తిగా అంతరించిపోయింది.

ఉత్పల రాజవంశీయులలో చిట్టచివరి పరిపాలకుడు కమలవర్నుడు. అతని పరిపాలనలో కౌశ్యం అనేక విధాలుగా ధిన్నాభిన్నమైపోయింది. అంతర్గుర్తాలతో బాటు అధర్మ కృత్యాలు, పౌర కల్లోలాలు బాగా పెచ్చుపెరిగిపోయాయి.

ఆ పరిస్థితులలో దుర్బర దారిద్ర్యపీడతో దేశాలు పటిపోయిన యశస్సురుడు కౌశ్యరానికి తిరిగివచ్చాడు. కావడాని కతడొక కౌశ్యం రాజ్య కోశాధ్యక్షుని కుమారుడే. కాని రాజ్యకల్లోలాలలో అతనితండ్రి అధికారము, విశ్వస్థము హారతి కర్పూరం లాహరించుకుపోయాడు. చిట్టచివరి కతనికి పట్టెడన్నంకూడా కరువైపోయింది. దారిద్ర్యపీడ పడలేక అతడొక నాడు జన్మదేశం విడిచి వెళ్లిపోయాడు. దేశాంతరాలలో తిరిగి తిరిగి కొంతకాలానికి స్వదేశం చేరుకొన్నాడు.

కౌశ్యం లో అప్పటికి ఆరాజకం బాగా పెచ్చుపెరిగింది. ఆ సమయంలో కౌశ్యం బ్రాహ్మణులంతా ఒకచోట సమావేశమైనారు. అనేక విధాల తిరన భరనలు జరిపి చిట్టచివరికి సర్వసమరుడు, విజ్ఞుడు అన్న గౌరవంతో యశస్సురునికి కౌశ్యం రాజ్యం కైవసం చేశారు. ఆ పూట గడవక దేశాంతరాలు పటిపోయి యాదృచ్ఛికంగా జన్మదేశానికి తిరిగి వచ్చిన యశస్సురుని కద్దవ్వవశాత్తు హరాతుగా రాజ్యాధికారమే హస్తగతమయింది! విధి విలాసం ఏక్షణంలో ఎటువైపు మొగ్గలదో ఎవరు చెప్పగలరుకీ

కౌశ్యం రాజ్యాధికారమేలభించినా యశస్సురభూపతి చిన్ననాటి దుర్బరదారిద్ర్యపీడన ఎన్నడు మరిచిపోలేదు. ఒక్కక్షణమైనా ఏమరకుండా కౌశ్యం రాజ్యంలో

ప్రాచీన గాథాలహరి

యిత్యాని కొడిగడతాడేమోనని వారి భయం! ఆ అధికారులెన్ని విధాల ప్రయత్నించినా మరి అతన్ని అక్కణించి కద్దవులేక పోయారు!

అతడొక నిరుపేద. ఆ బ్రాహ్మణుని చుట్టూ మూగిన శ్రీనగర పౌరులందరికీ అతని ఆమరణాంతదీక్ష ఎంతో విద్వూరంగా కనిపించింది. దానికి కారణం లేకపోలేదు.

ఆ కాలంలో కౌశ్యం రాజ్యాధికారం బ్రాహ్మణులమీదను, వివ్యాంసుడు అయిన యశస్సుర దేవునికి హస్తగతమయింది. అతని రాజ్యారంభంతో అంతకు పూర్వం కౌశ్యం పరిపాలించిన ఉత్పల రాజవంశీ

వి. గణపతిశాస్త్రి

నాగి ప్రాచీన ధర్మ సంప్రదాయాన్ని ప్రతి
 పాదకాదు. ఒకప్పుడు శ్రీవగర బ్రాహ్మణ
 వారసులే అతని ధర్మాధర్మ విరయాలలో
 పాపం కోర్కెం కలిగించుకోవాలని ప్రయ
 త్నించి. కొని అతడక్కడా వెళ్ళు
 నానీ అపరివకులోని బ్రాహ్మణ
 వారసులే చేతులుకోడించి సునయంగా
 వాళ్ళున్నాడు.
 వారసులు ఏకగ్రీవంగా వచ్చి ధర్మ

నింపానంమీద ప్రతిష్ఠించారు. అటువంటి
 మిత్రాధర్మవిర్యకానావికవిధంగా అడు
 తగలడం వ్యాయం కాదు! మది మన్నిం
 నం2." కానివో ఆ బ్రాహ్మణవర్ణులీ అతని
 ధర్మపరిపాలన. కర్మతగలదానికి సామా
 నించలేదు. అప్పటినింటి యకస్మర జేవుని
 పరిపాలన కాక్కిరం లో అంతలా అప్రతి
 హతంగా కొనసాగింది. అటువంటి ధర్మ

జేర్, బ్రహ్మణ్యుడు అయిన యక
 స్మరని పరిపాలనలో ఆ బడుతు
 బ్రాహ్మణుని కంకటి ప్రాయాపదీతు వహిం
 చినవని అవసరం ఏమి వచ్చింది! శ్రీవగర
 వారులా వివయాన్ని గురించి అంత వింతగా
 గునగునలాడుకోదానికి, అంత విచిత్రం గా
 అక్కర్లరడదానికి గల అసలు కారణ మది
 అతని అభోజన దీక్షకు రాజకీయపుటకుకం
 క్రాశమైవా కారణమేమో అని రాజాధి

★ న్యాయ పరిశీలనం ★

కాగలా విషయం అంతా బాగా లోతుగా పరిశీలించారు. కాని ఆ విషయమైన అనుమానాని కాస్కారమేమీ కనిపించలేదు.

కాశ్మీరాధిపతి యశస్కర దేవుణ్ణి దిగి వచ్చి తనకు న్యాయం కలిగించేదాకా ఆ అభోజన దీక్ష విరమించేది లేదని అతడలాగే వచ్చి మంచినీళ్ళేనా. తాగకుండా భీష్మించుకుని కూర్చున్నాడు. తనకు జరిగిన అన్యాయం అంతా ఆమహారాజు సన్నిధి నేనివేదిస్తానని పట్టుపట్టాడు.

ప్రాయోపవేశాధికారులక గత్యంతరం లేక వెంటనే ఆవిషయం యశస్కర దేవునికి తెలియజేశారు. అప్పటి కాబ్రాహ్మణుడు ప్రాయోపవేశం ప్రారంభించి మూడురోజులయింది. ఆవిషయం వింటూనే యశస్కర భూపతి వెంటనే అతనిని తన సన్నిధికి తీసుకురావలసినదని ఆజ్ఞాపించాడు. అధికారులప్పటికే బాగా నీరసపడిపోయిన అతణ్ణి ఒక కుఖాసనంమీద కూర్చోబెట్టి సెమ్మడి గారాజుసన్నిధికి తీసుకుపోయారు.

౨

“ఎంతమంది ధర్మాధికారుల దగ్గర మొర పెట్టుకొన్నా చిట్టచివరికి నా కన్యాయమే జరిగింది. తాము నాకు న్యాయం జరిగించకపోతే నేనిలాగే ప్రాణపరీత్యాగం చేస్తాను.”

రాజదర్శనం చేసినవెంటనే ఆ బ్రాహ్మణుడు దావిధంగా మొరపెట్టుకొన్నాడు. అతని పేరు శేవశర్మ. సాంగవేదాధ్యయనం చేసిన మహావిద్యాంసుడు. దేవశర్మ తాతముతాతలందరు సోమపీఠులు. న ప్రతి గ్రహీతలు. నిరతాన్నప్రదాతలు.

అతడు తన కుట్రగోత్రాలను గురించి తాతముతాతల ఆత్రేయ పౌరుషేయాలను గురించి ఆజ్ఞోరణిగా ఏకద్రువుపెట్టడం ప్రారంభించాడు. మహారాజుతని ఛాందస ధోరణిమాచి కొంచెం బొమ్ముడి విరిచాడు:

“అయితే మీ ప్రస్తుత ప్రాయోపవేశానికి కారణం?”

ఆ ప్రశ్నలో ఆ బ్రాహ్మణుడు తన ప్రాయోపవేశకారణాలన్నీ ఆమూలాగ్రంగా విన్నవించుకొన్నాడు:

“వీలినవారు నాకు జరిగిన అన్యాయం యావత్తు జాగ్రత్తగా పరిశీలించవలసిందని కోరుకుంటున్నాను. మొట్టమొదటి నించి మాది బాగా కలిగిఉన్న కుటుంబం. అయితే నాదాకా వచ్చేసరికి ఆ విశ్వరథ్యం అంతా హరించుకుపోయింది. ఆపైన నాకు ఋణ బాధ మరి మిక్కిలుమై పోయింది.

“ఇక గత్యంతరమేమీ లేక నాపిత్ర్యం అంతా తెగనమ్మివెయ్యాలనీ అన్నవస్త్రాల కోసం ఆర్యావర్తదేశం వెళ్ళిపోవాలనీ

నిశ్చయించుకొన్నాను. నాకున్నదల్లా ఒకే ఒక నాలుగిళ్ళి భవంతి. దాని పెరటిలో ఒక పెద్ద దిగుడుబావి, ఆబావివక్కనే పెంచిన ఒక తాంబూలపు తీగలపందిరి ఉన్నాయి. నాకేక వేరే సంతానమేమీ లేదు. నాభార్య జీవితకోసం ఆ దిగుడుబావి, ఆతాంబూలపు తీగల పందిరి ప్రత్యేకించి, మిగిలిన భవంతి అంతా మన శ్రీనగరంలో పేరుమోసిన కర్పూర శ్రేష్టికి విక్రయించివేశాను.

“పది పదిహేను సంవత్సరాలు పాటూర్య వర్త దేశంలో పర్యటించి తిరిగి శ్రీనగరం చేరుకొన్నాను. నాభార్య శ్రీమంతుల ఇళ్ళలో సేవదాస్యం చేసి పాటబోసుకుంటూంది. “నీకోసం కొంత ఆస్తి ప్రత్యేకించానే! నీకిటువంటి దుర్గతి ఎందుకుపట్టింది?” అని నాభార్య నడిగింది. కర్పూర శ్రేష్టి నాభార్య ననేకవిధాల హింసించి దిగుడుబావి దరిమానానికీ కూడా రావదని కసిరి కొట్టాడట! శ్రేష్టినిడిగితే దిగుడుబావి, తాంబూలపు తీగలపందిరి కూడా తనకు తెగనమ్మివేసినట్టే సమాధానం చెప్పాడు. నేను ధర్మాధికారుల దగ్గర మొరపెట్టుకొన్నాను. వారా వ్యవహారప్రతాలన్నీ పరిశీలించి కర్పూర శ్రేష్టి చేసిన అన్యాయమేమీ లేదని నిరయించారు.

“ఆపైన శ్రీనగర ప్రధాన ప్రాడ్వివాకుల దగ్గర కూడా నావ్యవహారం అంతా విన్నవించుకున్నాను. ఆయనకూడా శ్రేష్టివరంగానే న్యాయం దియచేయించారు! ఆసలు నేనాదిగుడుబావి, ఆ పందిరి అమ్మునేలేను. అయినా కర్పూర శ్రేష్టి నే నవి తనకు తెగనమ్మివేశానని తెగనాడుతున్నాడు. ఆ వ్యవహారప్రతాలు పరిశీలించిన ప్రధాన ప్రాడ్వివాకులు కూడా అదేవిధంగా తీర్పు దయచేయించారు.

“ఇక నాకు వేరే గత్యంతరమేమీ లేక ఈ ప్రాయోపవేశాదీక్ష కుపక్రమించాను. మా వంటి అభాగ్యులకు జరిగిన అన్యాయం తమరు విచారించక పోతే ఇంకెవరు విచారించారు! గాయత్రీ సాక్షిగా విన్నవించుకుంటున్నాను. నాకీ వ్యవహారప్రతాల ధర్మ నూక్ష్యాలేవీ తెలియవుగాని ఆ దిగుడుబావి, ఆపందిరి ముమ్మాటికీ నేనమ్ములేదు. నాప్రతాన్ని సాక్షిగా ప్రమాణం చేసున్నాను.”

ఆపైన ఆ బ్రాహ్మణుని కంఠం గద్గద భారంతో స్తంభించిపోయింది.

యశస్కర దేవుడా బ్రాహ్మణుని ధోరణి అంతా అతిజాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు. అతడు కొంచెం ఛాందసుడనీ, అమాయకుడనీ గుర్తించాడు. సెమ్మడిగా బుజ్జించాడు:

“నేనీ వ్యవహారం అంతా అక్షరణ్ణి పరిశీలిస్తానని వాగ్దానం చేస్తున్నాను! మీరు

చ ర్మ వృ బా ధ ల క న్ని టి కి

“ సై బా ల్ ”

చర్మవాధులన్నిటిని శీఘ్రంగా నివారణచేసి, విషక్రిమి నాశనియై త్వరితంగా మదుర్బుటలో “సైబాల్” ప్రసిద్ధికెక్కింది. కురుపులు, గజ్జి, ఎక్కిమా, స్కాబిస్, మొటిమలు, తామర, కాలిపగుళ్లు, వణములు, మొదలైన వాటిని మదుర్బుటంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

“ర మ జీ న్ బే బీ గ్లై వ్”

తయారుచేయువారు:

ది సాత్ ఇండియన్

మాన్యుఫాక్చరింగ్ కంపెనీ, మదుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజన్సీస్

విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

బరంపురం (గంజాం), బాంబాయి, బెంగుళూరుసీటీ.

వెంటనే ఈ ప్రాయోగ పత్రాన్ని పంపించండి.

“మహాప్రభూ! తమకు న్యాయం దయ చేయవలసివచ్చినాకు తెలుసును! కనుక నేను మీ సన్నిధికి వచ్చాను. అయితే ఈ వ్యవహారం అంతా పూర్తిగా తేలే దాకా నేనిక పచ్చి మంచినీళ్ళే నా ముట్టడిలేను!”

అని నిమ్మరైగా సమాధానం చెప్పాడు. అమాయికుడయినా అతడు పట్టిన పట్టు విడిపించడం మరి బ్రహ్మతరం కాదని మహారాజు కనిపెట్టాడు. మళ్ళీ వెంటనే అతన్ని ప్రాయోగ పత్రాన్ని జేశానికి పంపించి జేశాడు.

వెనువెంటనే శ్రీనగర ప్రధాన ప్రాధ్యోగాకునికి కలుగుపెట్టాడు. అతడు ముచ్చె ములులు కక్కుతూ మహారాజు సన్నిధికి వచ్చి దోసిలిబిగ్గి నిలుచున్నాడు. ఆ వ్యవహార విషయం అంతా విపులంగా యశస్కర దేవునికి వివేదించాడు:

“నేనా వ్యవహార ప్రత్యేకతలన్నీ స్వయంగా పరిశీలించి చూచాను. ఆ ప్రత్యేకతలలో ఆయన ఆధిపత్యం అంతా పూర్తిగా కర్పూర శ్రేష్టి కమ్మివేసిపట్టే ఉంది. అయితే ఆ బ్రాహ్మణుడు పరమచాందసుడు. వెగా తా బట్టిన కుండటికి మాడే కాళ్ళని కూర్చుంటాడు. అంతేకాదు. అతడు పరమమాగుడు! ఆ పరిస్థితులలో ఎవరు మాత్రం ఏమి చేయగలగు! అలాంటి మాగుడు ప్రాయోగ పత్రం చేసి ప్రాణాలు విడిచే దానితో మరి మన పిత అంతా విరగడై పోతుంది.”

యశస్కర దేవుని కంటపరకు శ్రీనగర ప్రధాన ధర్మాధికారి సన్నిధిలం శంకించ వలసిన అవసరమే కలగలేదు. అతడంత నిమ్మరైగా ఆ వ్యవహారం ఆ విధంగా తుంచితేనే మాట్లాడిన పృథికి మహారాజు మాత్రమేమి చెయ్యగలడు!

ప్రధాన ధర్మాధికారిని పంపించివేసి మహారాజు మళ్ళీ దీర్ఘాలోచనలో పడ్డాడు.

ఎంతసేపటికీ అతనికా వ్యవహారమేమీ అంతుబట్టలేదు. రాజ్యాధికారం చేపట్టిన పిమ్మట అతడు ఆ రాజ్యంలో ఆనేకమైన నూతన సంప్రదాయాలాచరణలో పెట్టించాడు.

అంతకుపూర్వం కాశ్మీర బ్రాహ్మణులవసరమే తే కత్తిచెతబట్టి రణరంగంగా వీరవిహారం చేసేవారు. యశస్కర ధూపతి వారికటువంటి అవసరమే లేకుండాచేశాడు. అప్పటినుంచీ వాడు తమ కట్టులు, కతారులు ఒక మూలపెట్టి శిస్త్రవ్యాసంగానికి స్వస్తి చెప్పి శాస్త్రవ్యాసంగాంలో పడ్డాడు.

కాశ్మీరంలో చలి ఎముకలు కొరికి వేస్తుంది. అందుచేత సామవేదాధ్యయ సమయంలో నైషికులు కూడా మధ్య మధ్యన కొంచెం మద్యపానం చేసేవారు. బ్రాహ్మణ కులీనుడు యశస్కర ధూపతి రాజ్యానికి

వస్తూనే ఆ గురూచారం సంప్రదాయ విరుద్ధమని వెంటనే అది నిషేధించాడు. యశస్కర మహిపతి రాజ్యానికి రాకపూర్వం కొంచెం చీకటిపడగానే వర్తకులందరు దొంగతనాల భయంవల్ల తమ క్రయ విక్రయ వ్యవహారాలు కట్టిపెట్టి వేసేవారు. యశస్కరుడు అర్ధరాత్రిదాకా అంగళ్ళలాగే తెరిచి ఉంచ వలసిందినీ, ఇక దొంగల భయం ఉండ బోదనీ అభయప్రదానం చేశాడు. ఆనాటి నుంచీ కాశ్మీర రాజవీధులలో అంగళ్ళన్నీ అర్ధరాత్రివరకు తెరిచిఉంచడం మొక పరిపాటిగా మారింది.

ఆ విధంగా నిమ్మరైగా సాగే అతని ధర్మపరిపాలనలో ఒక బతుగు బ్రాహ్మణుడు ధర్మాధికారిలంతా ఏకగ్రీవంగా తన కన్యాయం చేశారని మొరపెట్టుకొన్నాడు. అతని అమాయిక ధోరణి పరిశీలించే అతని కేసో దురన్యాసం జరిగినట్లే తట్టింది. కాని యశస్కర ధూపతి కెంత ప్రయత్నించినా ఆ దురన్యాసం ఎక్కడా జరిగిందో తెలియ లేదు. మరికొంత సేపటివరకు అలాగే తల బద్దులకొట్టమని ఆ మరునాడే ఆ బ్రాహ్మణుని వ్యవహారం అంతా స్వయంగా పరిశీలిస్తున్నానని శ్రీనగర ప్రధాన ప్రాధ్యోగాకుని కొక శ్రీముఖం పంపించాడు. ప్రతినాదని, ప్రాధ్యోగాకులను వ్యవహార ప్రత్యేకతలలో సహకొలుపుకూటానికి పిలిపించ వలసిందిని ఆ శ్రీముఖంలో ప్రత్యేకంగా ఆజ్ఞాపించాడు. మహారాజుజ్ఞ ప్రకారం ఆ మరునాటి ఉదయమే రాజప్రాసాదంలోని కొలువుకూటంలో న్యాయపతీలనం ప్రారంభమయింది.

3

కర్పూర శ్రేష్టి, అతనితో బాటతని లేఖకులు ఒకమూలగా నిలుచున్నారు. ఇంకొక మూల దేవశిర్మ వ్యవహారం పరిశీలించిన ప్రాధ్యోగాకులు తమ కుచితమైన సుఖాసనాలలో కూర్చుని ఆ వ్యవహార స్వరూపం అంతా మహారాజుకు వివేదిస్తున్నారు. శవశిర్మ అప్పటికి బాగా నీరసించిపోవడంవల్ల ప్రత్యేకంగా అతనినక్కడికి పిలిపించలేదు. అతని వాక్యాలం అంతా ధూర్జపత్రంమీద ధ్రుద్ధపరిచిన ఒక ప్రధానాధికారి అది చెత బుచ్చుకుని సిద్ధంగా నిలుచున్నాడు. మహారాజు కర్పూర శ్రేష్టిమీద శరపరంపరగా ప్రశ్నవర్షం కురిపించాడు.

శ్రేష్టి ఎంతసేపు తానుచేసిన అపరాధమేమీలేదని ఆనేకవిధాల సత్యప్రమాణాలు చేశాడు. తన వ్యవహారానికి వ్యవహార ప్రత్యేకతలే సాక్షులనీ, వ్యవహారంపుట్టి పదిపది హేను నం కత్తు రాలు జరిగిపోవడంవల్ల ఆనాటి వృద్ధసాక్షులంతా గతించారనీ, కనక వ్యవహార ప్రత్యేకత జాగ్రత్తగా పరిశీలించి

తనకు న్యాయం దయ చేయించవలసిందనీ ప్రాధేయపడ్డాడు. తన వ్యవహారాలలో ఎన్నడు తభివక్తు రాలేదనీ అన్యాయంగా తనమీద విరుచుకు పడే బ్రహ్మకాత్యాయితకం నివారించ వలసిందనీ బ్రతిమాలుకొన్నాడు.

మహారాజుక నిట్టూర్పు విడిచి పెట్టాడు. శ్రీనగర ప్రధాన ప్రాధ్యోగాకునికా వ్యవహార ప్రత్యేకతలను ఒకమూడు పరిశీలించ వలసింది ఆజ్ఞాపించాడు.

ప్రాధ్యోగాకుడది అందరికీ వివబడేటట్లు గట్టిగా పెక్కిచదివాడు:

“సోపానకూప సహితం విక్రీతం గృహం” సోపాన కూపమంటే దిగుడు బావి. “దిగుడు బావిలో కలిపి ఆభవంతి అంతా అమ్మివేయడమైనది”

అని వ్యవహారం ప్రత్యేకతలలో కూడా అక్షరాలా దిగుడు బావిలో సహకూపం అంతా అమ్మి వేసిపట్టే ఉంది. మహారాజు వ్యవహార ప్రత్యేకతల బుచ్చుకుని అదంతా అతి జాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు. అతనికి ఏమనడానికీ పాలు పోలేదు. ఇంకొక వేడి నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టి ఆ ప్రత్యేకతల తిరిగి ప్రాధ్యోగాకునికొచ్చాడు. ఆ సమయంలో యశస్కరుని కొక వేళ ఆ బ్రాహ్మణుడే అన్యాయాన్ని కొడిగడుతున్నాడా! అని స్ఫురించింది. ఉనురుముని మళ్ళీ ఇంకొక వేడి నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టాడు. అటుపిమ్మట మరి మహారాజు విషయమే పట్టించుకో లేను. క్రమ క్రమంగా మహారా

“జి.ఇ.సి” మోటారు మోటారుకు ఖంపు సెట్లు తో సాకునుండి ఇవ్వగలము తాతా ప్రభాత (తంఠి... తత్ ప్రభు) విజయవాడ ... 2

★ న్యాయ పరిశీలనం ★

రాజు, ప్రాధ్యోగాదులు ఏదో ఇష్టానుసారముగా పడారు.

కర్పూరశ్రేష్ఠి ఆ వ్యవహారం ఇక తన కనుకూలంగా పరిష్కరింపబడక అదని లోలో పలకబాగా మురిసిపోయాడు. యశస్కర జేవుని ముఖంలో ఆవిషయంలో అంతకు పూర్వం కనిపించినంతగా శ్రద్ధాన్వలు కనిపించలేదు. అతడు తనకే నతి దూరంలో కూర్చున్న ప్రాధ్యోగాదుని చూపుడు చేతిమీద మెరిసే రత్నాంగుళీయకం చైపెంతో ఆశ్చర్యంగా చూచాడు:

“ఎక్కడ సంపాదించాలో గాని చాలా సొగసైన నాగముద్రక సంపాదించాకే!” ప్రాధ్యోగాదుడితో విషయంగా లేచి నిలబడి ఆ అంగుళీయకం తీసి మహారాజు చేతికందిచ్చాడు:

“ఇది పరిహాసపురంలో చేయించిన నాగముద్రక. అయితే రత్నాలంత ప్రశస్తమయినవి కావు. మావంటి వాళ్లకు జాతి రత్నాలెక్కడివింది వస్తాయి మహాప్రభూ!”

మహారాజుంకొక ప్రాధ్యోగాదుని చేతి రత్నాంగుళీయకం పరిశీలించాడు. తరవాత అతని దృష్టి కర్పూరశ్రేష్ఠి చేతి రత్నాంగుళీయకం మీద పడింది:

“శ్రేష్ఠివయ్య లెక్కడ సంపాదించాలో గాని చాలా విలసన వజ్రం సంపాదించాకే!”

శ్రేష్ఠి తన చేతి అంగుళీయకం తీసి మహారాజునన్నిధిని ఉంచాడు:

“ఇది పెళ్లి నాడు మా మామగారు బహుకరించిన జాతివజ్రం! పదివేల సువర్ణ దీనారాల విలసన చేస్తుంది రత్నపరీక్షకులంటున్నారు. ఇంతకీ వారెంత చెబితే అంత! ఆ గొడవ మావంటివాళ్లకేమీ తెలుస్తుంది! అదిగాక ఏదో మామగారిచ్చారుగదా అని వేలికి పెట్టుకొన్నానుగాని లేకపోవే మేమెక్కడ! అసలైనజాతి వజ్రాల ఉంగరా లెక్కడ!”

అని సన్న సన్నగా చప్పరించివేశాడు. మహారాజు వజ్రపు టుంగరం తన అనామికాంగుళి కలకరింపుకొన్నాడు. ఎంతో మురిసిపోతూ ఆ అంగుళీయకం చైపే చూచాడు.

“ఇది ప్రభువువారు. బంగారు వేలికలంక రించుకోవలసిన రత్నాంగుళీయకం! అంతే గాని మావంటివాళ్లకది వేలికి పెట్టుకునే అర్హత ఎక్కడిది?”

అని సన్న సన్నగా నసిగాడు శ్రేష్ఠి. ఆ మాట విని మహారాజుకక్షణం నిశితంగా ఆలోచించాడు:

“మీ రలా గనడం న్యాయంకాదు, ఊరికే ఒకమారు వేలికి పెట్టుకుని చూచామని అడిగాను! అంతే!”

ఆ విషయం అంతటితో తుంచితేశాడు యశస్కర జేవుడు.

శ్రేష్ఠి తనవల్ల పెద్ద పొరబాటే జరిగి పోయిందని నాలిక కరుచుకొన్నాడు. మళ్ళీ సన్న సన్నగా నసిగాడు:

“ఎంతమాట! తమ కిలాంటి ఉంగరాలు ఒక లెక్కా! ఇవి మీ అంతఃపుర దాసీలు కౌశ్యకు ముట్టెలా అలంకరించుకుంటారు! నాకు మాత్రం తెలియదా! ఏదో తెలియక అన్నాను. ప్రభువువారు కటాక్షించాలి!”

అని శ్రేష్ఠి వంక వంక దణ్ణాలు పెట్టాడు. మహారాజు పైన అతనిమాట అంతగా పటింపుకోలేదు. మళ్ళీ కొంతసేపిస్తాగోషి నడిచింది.

రాజాభ్యంతర మందిరంలో మధ్యాహ్న వేళా సూచకమైన మంగళ తూర్వాల సవ్యడి ఉవ్వెత్తుగా వినిపించింది.

ఇప్పుడే తిరిగి వస్తున్నానని చెప్పి మహారాజు వెనువెంటనే తన అభ్యంతర మందిరంలోనికి వెళ్ళిపోయాడు.

౪

“ఎంతటి అత్యవసం వ్యవహారమున్నా మహారాజుకక్కడ మై నా మధ్యాహ్నం సంస్కారే చాలసీయరు! నిత్యనైమితికాలయందు వారి కుండుకున్నట్టి ఆస్థ అటు వంటిది!”

అన్నాడొక ప్రాధ్యోగాదుడు. “వారిప్పుడే ఒక అరగడియలోనే తిరిగి వచ్చి వేస్తారు.”

అన్నాడింకొక ప్రాధ్యోగాదుడు. “తొందరగా లోపలికివళ్ళి ఖాతూనా ఉంగరం తిరిగి నా కిచ్చి వెయ్యడమే మరిచినట్లున్నారే మహా ప్రభువులు!”

అని లోలోపలే సణుగుకున్నాడు కర్పూరశ్రేష్ఠి.

ఇక మిగిలిన సదస్సులందరు తలకొక విధంగా పిచ్చాపాటి మొదలుపెట్టారు.

మహారాజభ్యంతర మందిరంలోనికివళ్ళి అప్పుడే అరగడియ దాటి పోయింది. అయినా ఇంకొకటి రాలేదు ఇంకొక్క అరగడియకూడా గడిచిపోయింది.

అంతలో వంది మంగధుల సోత్ర పాతాలు, మంగళ తూర్వాల భార్యన మారుమోగాయి. యశస్కర మహిపతి మెరుపులావచ్చి తన ధర్మాసనంమీద కూర్చున్నాడు. సదస్సులంతా సవిషయంగా ప్రత్యుత్తానంచేసి తిరిగి తమ తమ కుఖాసనాలో కూర్చున్నారు.

మహారాజుక తమ ధర్మ నిర్ణయం తన

పరంగానే నిర్ణయించగలరని కర్పూరశ్రేష్ఠి ఎదురుతెన్నులు చూస్తూ నిలుచున్నాడు. కౌశ్యకాధిపతి నిశితంగాకర్పూరశ్రేష్ఠివైపు చూచాడు:

“ఇంతకీ ఈ వ్యవహారం విషయంలో మీరేమంటారు?”

“ఇంకా విన్నవించదాని కేమిఉంది. మహాప్రభూ! తమరన్నీ విషయాలు కూలంకషంగా పరిశీలించారుగదా! ఇక తమ ధర్మ నిర్ణయం కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను.”

మహారాజుమళ్ళీ అడిగాడు: “ఇలాంటి వ్యవహార ప్రతాలు వ్రానే కాయసులకు సామాన్యంగా మీరెన్ని దీనారాలిస్తారు?”

“ఎన్నోనాకీ నాలుగైదు దీనారాలకంటే ఎక్కువ ఇచ్చే అలవాటులేదు.”

“అంతేనా?” “అంతే మహాప్రభూ!”

మహారాజుకక్షణం సేపేదో ఆలోచించించాడు:

“అయితే ప్రస్తుతం వివాదంలో ఉన్న వ్యవహార ప్రతానికి మీరెన్ని దీనారాలిచ్చారు?”

“అయిదు దీనారాలే!”

“అంతేనా!” “అంతే!”

“కాదేమో?”

ఖచ్చితంగా ప్రశ్నించాడు మహారాజు. “మహాప్రభూ! తమదగ్గర నేనవ్వతం చెబుతానా? ఎంతమాట!”

శ్రేష్ఠిమాట కొంచెం తడవగింది.

“మీరీ వ్యవహారప్రతం లిఖించిన కాయస్థునికి నూరు సువర్ణ దీనారాలిచ్చారు! అవునా? కానా?”

అని గట్టిగాగొరించాడు యశస్కరభూపతి. శ్రేష్ఠి తెల్లబోయాడు. అతి రహస్యంగా దాచిన ఆ విషయం మహారాజేలాగ గ్రహించారో అతనికేమీ అంటు చిక్కలేదు.

అయినాగట్టిగాగోడకట్టినట్టబద్ధమేచెప్పాడు: “లేదు! మహాప్రభూ! నూరు బంగారు దీనారాలెందుకెస్తాను?”

“ఇచ్చినట్టు నాకు గట్టిసాక్ష్యమే దొరికింది. దీనికేమీ సమాధానం చెబుతారు?”

“కెటనివారవరైనా తమకేమైనా కూటసాక్ష్యం చెప్పారేమో!”

ఆ పైన శ్రేష్ఠి నూరు దీనారాలివ్వటం జరగనేలేదనికలకలసాక్షి గ్రామవారం చెబాడు.

“మీరావిధంగా నూరు దీనారాలివ్వడానికి కారణంకూడా నాకిప్పుడేమిదే ఆవగాహన అయింది. ఇప్పుటికే నా నూరు చేయించిన కూటకరణం అంగీకరిస్తారా? లేదా?”

యశస్కరుని వాడిమాపులు నిప్పులు చెరి

(56-వ పేజీ చూడండి)

అమెరికా అభ్యుదయ విన్మిక
(4-వ పేజీ తరువాయి)

న్యాయ పరిశీలన

యగానే అతిన్ని సమర్థించే పాఠం తా జెండాలు ఊపుతూ, నివాదాలు చేస్తూ మహారథన చేస్తారు. ఈ ఉపన్యాసాలు, సమర్థింపులూ అయ్యాక వోటింగ్ జరుగు తుంది. సభ్యులలో అధిక సంఖ్యాకులు ఎవ రికి వోటు చేస్తే ఆ అభ్యర్థి నియమించ బడతాడు. అధిక సంఖ్యాకుల వోటు ఏ అభ్యర్థికి రాకపోతే మరీ వోటింగ్ జరుగు తుంది. అధిక సంఖ్యాకులవోటు ఏ అభ్యర్థి కి ఒకడికి వచ్చేదాకా వోటింగ్ జరుగు తూనే వుంటుంది. 1920 లో డెమోక్రాటిక్ జాతీయ మహాసభ 44 సార్లు బాలెట్ చేస్తే గాని జేమ్స్ ఎమ్. కాక్స్ అభ్యర్థిత్యం నెగ్గ లేదు. 1924 లో జాన్ డెబ్బ్యు. డేవిస్ 108 సార్లు బాలెట్ అయిన తర్వాత నెగ్గాడు.

అలా నెగ్గిన అభ్యర్థి దేశ అభ్యుదయ పదవికి అభ్యర్థిగా పోటీకొనవలసివచ్చి తాడెన్నమాట. ఆక్కడెంచి పోటీ ప్రచారం ప్రారంభ మవు తుంది. ముందు నెమరెడిగా మొదలవుతుంది. ఎన్నిక దగ్గరవుతున్న కొద్ది పుంజుకుంటుంది. నె నెంబరు, ఆక్టోబరు వచ్చేసరికి ప్రతిపాఠకుడూ తప్పించుకుందామన్నా. ఈవారీల ప్రచారం నుంచి తప్పించుకోలేడు. అభ్యర్థులిద్దరూ, పార్టీనాయకులు, ప్రముఖులూ అమెరికా లోని 48 రాష్ట్రాలలో అటునుంచి ఇటూ, ఇటూ నించి అటూ విమానాల్లో, రైళ్ళలో సంచారం చేస్తారు. గేడియోలో, టెలి విజన్ లో, సినిమాల్లో ఎక్కడ మాసినా వాళ్ళే కనబడతారు. వాళ్ళే వినబడతారు. దీనికి ఎన్నికొట్టు ఖర్చవుతాయో ఊహిస్తము. పెద్ద పెద్ద పార్టీ నేతలు, వ్యాపారస్థులు ఈ ప్రచారానికి పెట్టబడి పటి ఆగుకుంటారు. నవంబరు మొదట్లో ఎన్నికలు జరుగుతాయి. అక్టోబరు, నవంబరు, డిసెంబరు కాలననభ సభ్యుల్ని, నె నెట్ లో మూడోవంతు సభ్యుల్ని ఆరోజున ఎన్నుకుంటారు. పోలింగ్ అయిపోయిన కొన్ని గంటల్లో ఏ అభ్యర్థి అభ్యుదయిందో, కాంగ్రెసులో పోటీ బలాబాగాలు ఎలా ఉండేది తెలిసిపోతుంది.

అయితే అభ్యుదయ విన్మిక పరోక్షపు ఎన్నిక గమక ప్రజలచేత ఎన్నికోబడిన ఎలె క్టరు మళ్ళీ వోటుచేసి అభ్యుదయి ఎన్నుకుం బాగు. ఈ ఎలెక్టర్ల సంఖ్య మొత్తం కాంగ్రెసు సభ్యుల సంఖ్యకు సమానం.

ఈ ఎలెక్టర్ లో అధిక సంఖ్యాకులు డెమోక్రాట్ అభ్యర్థికి వోట్ చేస్తే డెమోక్రాట్ అభ్యర్థి అభ్యుదయివుతాడు. రిపబ్లికన్ అభ్యర్థికి వోటుచేస్తే రిపబ్లికన్ అభ్యర్థి అభ్యుదయి వుతాడు. గెలిచిన అభ్యర్థికి ప్రజలలో అధిక సంఖ్యాకులు వోటుచేసి ఉండాలన్న నియమం లేదు. ఎలెక్టర్ లో అధిక సంఖ్యా కులు వోటుచేస్తే, గెలుస్తాడు.

గాయి. శ్రేష్టికి నాలుక పిడచ కట్టుకు పోయింది. అప్పటికే మహారాజంత కవ్వించి ప్రశ్నించడానికిగల కారణమేమీ అతనికి తెలియలేదు.

“ఇదిగో! మీరు చేయించిన కూటకరణానికి ప్రబలసాక్ష్యం!”
మహారాజు తన పక్కనే దంతపేటి కలో అతిభద్రంగా దాచిన భూర్షపత్ర గ్రంథం ఆపకనే కూర్చున్న ప్రధాన ప్రాధ్యోపాధ్యాయుని ముందుంచాడు.

దానిలో ఆ వ్యవహార ప్రంత్రం వ్రాసి నందుకు ప్రతిఫలంగా నూరు సువర్ణదీనారా లిచ్చినట్లు స్పష్టంగా వ్రాసిఉంది. ప్రాధ్యో పాధ్యాయుని పదిమందికీ వినబడబట్టు గట్టిగా పైకి చదివాడు.

శ్రేష్టి ఆలెక్కలపుస్తకం అతిభద్రంగా తన శిష్యుగారంలో జాగ్రత్త చేసు కుంటాడు. దానిఉనికి శ్రేష్టికి, అతని ప్రధాన కార్యమునికేతప్ప ఇక రెండోకంటి వాడెవ్వడికీ తెలియదు. ఆపుస్తకం మహారా జెలాగ సంపాదించానో అతనికంత వరకు తెలియనేలేదు! ఆకంగారులో అతని ప్రాణాలు పైనే ఎగిరిపోయాయి. మహారాజు తిరిగి ఇంకొకమారు గర్జించాడు;

“ఇదిగో! మీరు చేయించిన కూటకరణం!”

అని మహారాజుకొక భూర్షపత్ర గ్రంథం మాత్రంగా తన దంతపేటికలోనించి పైకి తీశాడు. పక్కనే ఉన్న ప్రాధ్యోపాధ్యాయుని కందించి కూటకరణం జరిగినభాగం ప్రశ్నో కంగా అతనికి నిర్దేశించి చూపించాడు.

అదిమాచి ప్రధాన ప్రాధ్యోపాధ్యాయుని వంచనల పైకెత్తిలేకపోయాడు. తేచి నిలబడి ముందుగా తన ప్రమాదం మన్నించ వలసిందని మహారాజును ప్రార్థించు కొన్నాడు.

పిమ్మట ఆ కూటకరణ స్వరూపం సద స్యులకందరికీ వెల్లడించాడు:

“మేమీ వ్యవహార ప్రంత్రం ఇంతకుపూర్వం పరిశీలించాము కాని మా కీవిషయం స్ఫురిం చనేలేదు! ధర్మమార్గులు, విద్యద్వారాణ్యులు అయిన మహారాజు కనకనే నారికిది సులభంగా స్ఫురించింది. ఈ వ్యవహార ప్రంత్రంలో—

“సోపాన కూపరహితం” అని వ్రాసిన చోట రహితానికి బదులుగా ‘సహితం’ అని శ్రేష్టి ప్రధాన కార్యముడు కూటకరణం చేశాడు. ఇదిగోమీరంతా చిత్రించండి!”

అని ఆ భాగం ప్రశ్నోకంగానిర్దేశించి వారి కందరికీ చూపించాడు. “సోపాన కూపర హితం ఏక్రీతం గృహం” అంటే “దిగుడుబావి మినహాయించి మిగిలిన భవంతి అంతా అమ్మి

వేయడమైనది.” అని అర్థం.

కాని కర్పూర శ్రేష్టి వ్రాయనకాదు ‘రహితం’ అనే పదంలో ‘ర’ కారానికి బదులుగా ‘స’ కారం వ్రాసి ‘సహితం’ అని మార్చి వేసి దారుణమైన కూటకరణ పాపానికి పాల్పడ్డాడు. ‘సహితం’ అని మార్చగానే ‘దిగుడుబావితో సహా భవంతి అంతా అమ్మివేయడమైనది.’ అనే అర్థం ఏర్పడింది.

నాగరలిపిలో ‘ర’ కారం సులభంగా ‘స’ కారంగా మార్చివేయవచ్చును. శ్రేష్టి దగ్గర నూరు బంగారు దీనారాలు స్వాహాచేసి అతని ప్రధాన కార్యముడు ఆ అక్షరం ఆవిధంగా మార్చివేశాడు. సదస్యులదంతా ఒకక్షణంలో అవగాహన చేసుకుని మహారాజులు చేశారు.

అంతలో మహారాజుకొక మారు గట్టిగా గర్జించాడు:

“మీరీ అంశురీయకం నేనేమైనా అపహరిస్తానని భయపడుతున్నారేమో! ఇదిగో మీవజ్రాంశురీయకం! తీసికోండి!” అని తిరిగి అది శ్రేష్టికిప్పించాడు.

అప్పటికి శ్రేష్టికి జరిగినదంతా మంచు విడిపోయినట్లు విడిపోయింది.

మధ్యాహ్నం వేళ మహారాజు ఉంగరం తన పేరుమీదుగానే తన ప్రధాన కార్యమునికి దగ్గరికి పంపించాడనీ, తిరిగి తన పేరుమీదు గానే తాను రహస్యంగా దాచిఉంచు కొన్న కలికెట్ల కొలువు కూటానికి తెప్పించుకొన్నాడనీ, ఆవిధంగా తన మోసం అంతా బట్టవయలయి పోయిందనీ శ్రేష్టి గ్రహించుకొన్నాడు.

ఇక గత్యంతరంలేక తన తప్పిదం ఒప్పు గున్నాడు. ప్రసమ తప్పిదంగా మన్నించి కొంచెంకనికరించవలసిందని ప్రాధేయపడ్డాడు.

ఆ దారుణ కూటకరణానికి శిరశ్చేదశిక్ష విధించవలసిందే! కాని మహారాజునిమీద కొంచెం కనికరించాడు. ముందుగా ఆ భవంతి అంతా దిగుడుబావితో సహా దేవ శిర్మకు స్వాగ్రీన చెయ్యవలసిందని ఆజ్ఞాపించాడు. కర్పూర శ్రేష్టిని సకుటుంబంగా కాశ్మీరదేశాన్నించి వెడలగొట్టించాడు. శ్రేష్టి ఆ స్థిపాకులన్నీ దేవశిర్మకు చెందవలె నని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఆ తీర్పు విన్న కర్పూర శ్రేష్టి ప్రాణాలతోనైనా బతికి బయటపడ్డానని ఒక్క పేడి నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టాడు.

కర్ణాకర్తిగా ఆ వ్యాధిపరిశీలనగాభ విన్న శ్రీనగరపౌరులు యనశ్చిరదేవునికి చేయి తి సమస్కరించి జయజయధ్యానాలు చేశారు.